

Melvins nätverk – protokoll 19, 2009-09-06

Närvarande: Anna & Per, Inger & Kjell-Åke, Marianne, Sten, Elin och Lina.

Idag samlades vi inte kring köksbordet som vanligt, utan bänkade oss upp i vardagsrummet, där god äpplekaka med vaniljsås serverades, fortfarande varm från farfars ugn. Anledningen var att upplägget för nätverket var förberett från datorn i en PowerPoint-presentation, vilken visades på tv-skärmen.

Jag tycker att detta känns bra eftersom det via bilden är lättare att hålla fokus på vad vi diskuterar, jämfört med när diskussionerna bara har den auditiva kanalen att formas på. Alltså underlättar kanske detta på precis samma sätt som kommunikationen underlättas för Melvin genom inte bara tal utan också tecken (TAKK).

Vi började med att berätta om sommarskolan, som vi precis som förra året är mycket nöjda med. Den gav bl.a. ny kunskap om hur mycket utvecklingsmöjligheter det skulle kunna bli genom användandet av en mutterplatta. Tidigare har vi haft några gomplattor för specifika ljud som lämnats tillbaka när vi arbetat ”klart” med ljuden, vilket betyder att Melvin hittat ljuden och klara av att uttala dem bättre. Vad jag inte riktigt förstått tidigare är att det inte alls är ”klart”, ljuden måste fortsätta att tränas och inte bara enskilt utan tillsammans med och i förhållande till andra ljud. Mycket mer finns att säga om detta, men det skulle för det första bli en uppsats för sig, och för det andra kan jag inte säga att jag har tillräckligt med kunskap för att förklara mer heller. Det finns dock ett väl genomtänkt upplägg för träning med mutterplatta som löper över ca 2 år (och förutsätter daglig träning) och som ser mycket bra ut. Det finns undersökningar som visar att det är ett mycket effektivt och välfungerande sätt att arbeta med ljudträning med hjälp av en mutterplatta. I oktober kommer det att hållas en heldag med workshops kring mutterplatta, vilken jag förmodligen tyvärr inte kommer kunna delta i p.g.a. mina studier. Men vi kommer att föra önskan vidare till vår logoped om att få en mutterplatta så att vi kan träna optimalt med Melvin i hans ljudträning.

Vidare berättade jag om mötet med den nya sjukgymnasten. Melvin är ju duktig motoriskt och han sa att med den viljan, motivationen och rörelseglädjen Melvin har finns det ingen anledning att träna så mycket – han kommer sköta den motoriska utvecklingen automatiskt på egenhand. Vad vi skulle kunna tänka på är att ge ökade möjligheter till att träna öga-hand koordinationen. Han kommer också att få en riktig cykel i form av en större trehjuling, vilken förmodligen

kommer göra honom mer delaktig i framför allt brorsornas cykling. Melvin har börjat på simskola, och fick i veckan reda på att det finns en plats i en gympagrupp (som han stått i kö till i ett år) där ledarna kan tecken – jättekul!

I fredags träffade jag den nya rektorn på Nyvång. Mötet, där jag berättade lite om våra tankar, och vad som planerats tidigare, kändes mycket bra. Nytt möte med skolan beräknas till början av vårterminen 2010.

På onsdag kommer Melvin att operera bort polyperna, mandlarna och sätt i ett nytt rör i det ena örat.

Efter detta gick vi igenom målen vi satt upp för vårterminen och som skulle stämmas av nu i september. Konsonantförbindelse, begreppen större och mindre, samt genitivböjningar är sådant som vi kommer att arbeta vidare med.

Melvin visar att han behärskar att använda längre och längre satser. Han får dessutom med ord som ”med” vilket jag glädjer mig åt.

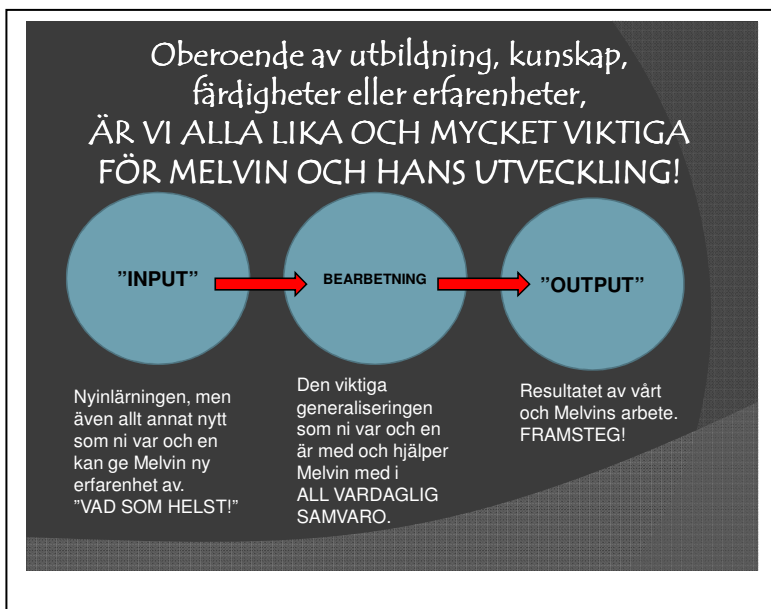
Han har börjat ta med kompisar hem från dagis. Detta är jättekul. Melvin lyser av stolthet och glädje, och kompisarna tycker också det är roligt att få följa med honom hem. När vi väl är hemma är det dock tydligt att Melvin behöver hjälp med att stanna i leken tillsammans med kompiserna. Det är inte så konstigt men kräver så klart att vi förbereder oss på detta. Att spontant låta Melvin ta med kompisar hem, när vi inte har tid att hjälpa honom med de sociala koderna, kan sluta med att kompisarna tröttnar på att följa med.

Visionen för nätverket och Melvin diskuterade vi förra gången, och jag hade sammanställt våra åsikter tills idag. Vi enades om följande:

I arbetet kring och med Melvin är visionen vägvisare.

Visionen måste hållas levande och vara gemensam.

- *högsta möjliga autonomitet för Melvin, med andra ord; Melvin ska klara sig så bra som möjligt på egenhand.*
- *delaktighet i samhället*
- *få och kunna ta del av samhällets information, skrift/tal, sociala koder*
- *eget arbete*
- *starkt socialt nätverk*

Den här bilden lyfte jag fram för att öka förståelsen om att vi alla kan ge Melvin mycket "input" till hans erfarenhets- och kunskapsvärld. Det är helt oberoende av utbildning, kunskap, färdigheter och erfarenheter hos oss – vi har alla mycket att ge. Precis som Melvin i sin tur har mycket att ge och lära oss!

Melvin har fått en ny dagbok, och med den ett nytt ord i sitt vokabulär, nämligen "usb-minne". Längre använde vi "idag-boken" från Hattenförlag och klippte och klistrade bilder varje dag. Det var en väldigt fin bok som var tillgänglig för både Melvin och omgivningen (om han bara hade den med sig, vilket han i och för sig oftast hade). Men han tittade ändå inte så mycket i den som man skulle kunna hoppats.

För ett tag sedan började vi skriva dagbok i Inprint. Här kunde vi också kopiera in bilder och det blev fint, bra och Melvin fick lästräning när vi läste tillsammans. Pärmerna som han fick med sig till dagis med dagboksbladen i tittade han nästan aldrig i.

Nu har jag börjat göra dagboken i PowerPoint. Den ligger alltså på ett usb-minne, visserligen inte ständigt åtkomlig då han måste ha tillgång till dator. Men dator finns hos alla dem som det kan vara intressant för Melvin att ta med sig dagboken till, och framför allt både hemma och på dagis. Jag tror att det dessutom blir en mer koncentrerad stund eftersom man öppnar när man ska titta. Det är inte öppet och ständigt tillgängligt med risken att bara för att det finns tillgängligt så känner man att man kan göra det sen (sen som kanske aldrig blir av).

Bakgrundsfärgen på respektive bildsida bestäms av vilken dag det är. Vissa dagar får mer än en sida, men jag tror inte det gör så mycket när bakgrundsfärgen följer, och när det kommer en ny färg är det också en ny dag. Enskilda tecken från bildbas är lätt att klistra in, på samma sätt som digitala foto. Skriver man i "inprint" kan man göra om det skrivna till pdf och vips är det lätt att klistra in detta också. Teckningar, vykort mm. kan scannas och klistras in. Även små filmklipp kan komma med. Möjligheterna känns just nu oändliga.

Det som är så roligt är att detta visar sig passa Melvin PERFEKT! Han är en liten tekniker och jag är säker på att han snart lärt sig sätta i usb-minnet och

öppna upp sin bok, han är på god väg redan, vet t.ex. vilken knapp han ska klicka på för att bildspelet ska börja. Men åh vad han snackar, och de få lätta tecken som jag klistrat in verkar sporra honom mycket, även om jag kan tycka att det är lätta tecken som han egentligen inte behöver i bildstöd (men min tanke - många i omgivningen). Jag är så glad att jag äntligen hittat en dagboksform som fungerar på det sätt som jag tänkt mig – d.v.s. lockar till MYCKET kommunikation!

Jag visade lite bilder från språkträningen här hemma, vilken för tillfället fungerar bättre än någonsin, och förklarade vad vi arbetar med. Det handlar just nu mycket om stavelseträning, att känna igen stavelser och även kunna koppla ihop och läsa ut två stavelser tillsammans.

Via handledningen på sommarskolan fick vi veta att vi skulle arbeta mycket med att Melvin hittar ”rösten i kroppen”. Detta är lätt att arbeta med genom att använda materialen, rutschkanan, studs mattorna och klossar att lägga för stavelserna i ord. De två förstnämnda är ju dessutom enkla att ta med sig ut i leken, vid riktiga rutschbanor och studs mattor.

Vi arbetar med alfabetsspelet, kategoriseringsövningar och att ”lägga lika”. Både kategoriseringsövningarna och att lägga lika ingår i den grammatiska träningen. Att lägga lika, vilket man kan göra med allt möjligt material, så som kottar, färgade ordkort o.s.v. tränar dessutom arbetsminnet.

För att få en ordnad bild av verkligheten, måste vi kunna sortera våra intryck. Genom det håller vi ordning och undviker kaos i vår begreppsvärld.

För övrigt när det gäller att utveckla Melvins språk, så handlar det just nu mycket om att få honom till att beskriva och berätta mer, att använda längre satser och ge honom hjälpande frågor. Frågor som kan besvaras med ja eller nej bör minimeras i antal, precis som ”falska” och kontrollerande frågor.

Var och en funderar till nästa gång på nya långsiktiga mål att arbeta mot den här terminen. Jag uppmuntrade till att tänka på att det är dags för förskoleklass nästa höst (tiden går fort) och att det kanske finns mål att arbeta mot i förhållande till det.

Vi avslutade med en brainstorming där vi alla skrev ner aktiviteter vi skulle kunna göra med Melvin med utgångspunkt i språkträning, social- och motorisk träning.

Vi kom fram till följande:

- Titta och tala om dagboken
- Äta middag någon gång tillsammans med grannar
- Teckna mer
- Arbeta med det pedagogiska materialet
- Spela spel
- Baka
- Rim och ramsor
- Gå promenad och genom att praktisera olika adverb få ett större begrepp kring detta, samt ett ökat ordförråd. T.ex. gå *långsamt* och gå *fort*. Även tänka på att tala och teckna kring det vi upplever genom våra sinnen.
- Fysisk träning
- Lagsport, t.ex. fotboll
- Ta bussen till Malmö och gå på bio.
- Hoppa hage
- Cykla
- Mulle / knytte
- Få handskas med verktyg.

Av detta tog Marianne på sig att arbeta med det pedagogiska materialet som finns, och Lina ville att Melvin besökte dem kontinuerligt med sitt usb-minne för att visa och samtala om sin dagbok, vilket ger både social- och språkligträning.

Tänk på läxan till nästa gång: att fundera på vilka mål vi ska sätta, hur vi ska arbeta mot dem och hur de kan utvärderas i slutet på det här året.

Vi ses nästa gång den 11 oktober 2009.

Ta väl hand om er till dess!

/Anna